

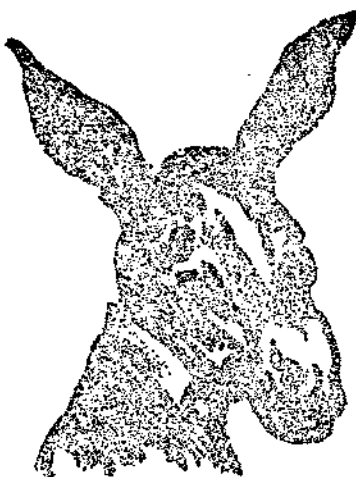
ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΟΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΡΙΘΜ. 9

ΕΥΝΑΡΧΟΝ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12, ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΡΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λ.π. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 2 Μαρτίου 1875.

ΟΝΟΛΟΓΙΑ

Αἱ παραδοξολογίαι παντὸς εἴδους, θρησκευτικαί, φιλοσοφικαί, ἱστορικαί, ἐπιστημονικαί καὶ ἄλλαι εἶναι σήμερον τοῦ συρμοῦ. Χθὲς ἀκόμη ἀνεγινώσκομεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Εὐα ἔκαμε καλὰ νὰ φάγη τὸ μῆλον' προχθὲς ἐπληροφορούμεθα παρὰ τοῦ κόμητος Γοβινῶ ὅτι τὰ τρώπαια τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνος εἶναι ἀπλῆ ἀποκνήματα τῆς πατριωτικῆς φαντασίας τοῦ Ἡροδότου' οὐ πρὸ πολλοῦ ἐδιδασκόμεθα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι ὁ κάλλιστος τρόπος τοῦ πλουτεῖν εἶναι τὸ δαπανᾶν ἄνευ φειδοῦς ἢ μέτρου' σήμερον δὲ ὁ «Αἰὼν», ἀναγγέλλει ἡμῖν ὅτι τὸ βασιλεύειν εἶναι ἰερωσύνη ἀπαγορευσοῦσα τὸν γέλωτα καὶ τὸν χορὸν, ὃ δὲ βασιλεὺς καλόγηρος, πλὴν μόνως τῆς διαφορᾶς ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέμμα καὶ ὄχι καλιμμαύχιον.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ κόσμος τῶν γραφόντων, βαρυνθεὶς ν' ἀποδεικνῆν ὅτι δύο καὶ δύο κίβνουσι τέσσαρα, ἀπεφάσισε ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἄθροισμα ἀποτελεῖ πάντοτε ἕτοι μίαν σωστὴν τύφλαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐρῆου λόγου καὶ τῆς ἀριθμητικῆς.

Ἡ ἐπαναστατικὴ αὕτη μανία κατὰ πάσης ἀληθείας αὐτοφώτου ὡς τὰ ὀπίσθια τῶν τυρολογμπίδων δὲν εἶναι νέα. Παραδείγματα αὐτῆς ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἄπειρα καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων. Ὅπως ἡ ποδάγρα προσβάλλει κατὰ προτίμησιν τοὺς πλουσίους ἀριστοκράτας, ἢ ἀριστοκρατικούς κατὰ τὸν Κ. Κόντον, οὕτω καὶ ἡ πρωτοτυπία λυμάνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς πατοῦντας τὰς ἀκρωρεῖας τῆς τε ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλολογίας. Ἀλλὰ περὶ τούτων σήμερον οὐδεὶς λόγος' μίαν μόνην παραδοξολογίαν σκοποῦμεν ν' ἀνασκευάσωμεν, τὴν τοῦ μεγάλου Βυρῶνος, πλέξαντος ἀμύχαντον στέφανον εἰς τὸν ὄνον.

Κατὰ τὸν ἐνδοξὸν φυσιοδίρην δ ὄνος κήτερον εἶναι τὸ ὠραιότερον τῶν ζώων, ἂν δὲν ἦτο ἄσχημος.

Εἰς τὸν ἀφορισμὸν τοῦτον οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰμὴ μόνον ὅτι πᾶν περιττὸν ὄργανον εἶναι δυσμορφικόν, ἢ δὲ φύσει ἠπατήθη δοῦσα μακρὰ ὠτα εἰς τὸν ὄνον, ἀφροῦ οὗτος οὐδὲν ἄλλο ἀκούει πλὴν τῆς βίβδου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν Βυρῶνα ὁ ὄνος σέβεται καὶ ἀγαπᾷ τὸν αὐθέντην του.

Ἡ φύσις αὕτη εἶναι εὐφημισμὸς' ἢ δὲ μύκηρ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ὄνος φοβεῖται τὸ ζῆλον καὶ λατρεύει τὰ λάχνα, τὸν δὲ αὐθέντην του δάκνει μετὰ χαρᾶς, δσάκις νομίζει ὅτι δύναιται ἀκινδύνως νὰ μεταμορφωθῇ ἀπὸ χορτοβόρρου εἰς σαρκοφάγον.

Τοῦ ὄνου ἡ τιμιότης εἶναι τοῦλάχιστον ἀμφίβολος' προτιμᾷ πάντοτε τὴν μερίδα τοῦ γείτονος αὐτοῦ τῆς ἰδικῆς του, πρὸ πάντων ὅταν ὁ γείτων του τύχη ἵππος.

Ὁ ὄνος εἶναι φύσει φθονερός' ἂν ὁ ἵππος ἦναι γενναῖος, ἂν ἤριστευεν ἐν ταῖς μάχαις, ἂν προσφέρωνται αὐτῷ περιποιήσεις, σάχαρις καὶ θωπέαι, ὁ ὄνος βλέπων ταῦτα κατακρίνει τὴν φαρμακικὴν χολήν του, περιμένων εὐκαιρίαν νὰ ἐμέσῃ αὐτὴν κατὰ τοῦ ἵππου.

Τὸν ὄνον ἐπίτρεσεν ὁ Βυρῶν καὶ ὡς νοήμονα' ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου εἶναι ὅτι ἅμα δοθῆ αὐτῷ περισσοτέρα τῆς συνήθους κριθῆ ἢ ἐλιγώτεροι βραδισμοὶ, ἀμέσως νομίζει ὅτι μετεμορφώθη εἰς ἵππον καὶ ἀνορθώνει τὰ ὠτα.

Τὴν ἀσέλγειαν τοῦ ὄνου κηρύττουσιν ἡ Γραφή καὶ οἱ προφῆται' τὴν ματαιότητά του, ἢ προθυμία μεθ' ἧς ἐνδύεται λεοντῆν δσάκις εὖρη τοιαύτην, τὴν δὲ χαμέρπειάν του, τὰ λακτίσματα ἅτινα δίδει εἰς τὸν θνήσκοντα βασιλέα τῶν ζώων.

Αν κατά τύχην φοροθώσιν επί τῆς βίχνης τοῦ ἔθνους...

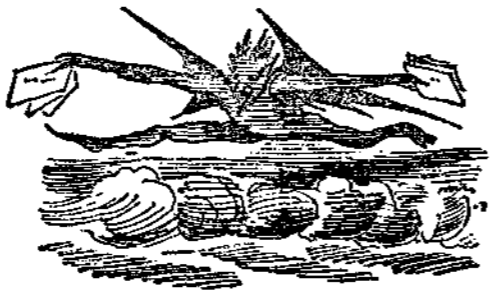
Ἡ σοφία τῶν ἔθνων ἀπεράνη πρό πολλοῦ περὶ τοῦ ζώου τούτου.

Ἐκ πάντων τούτων ἡ μὲν φύσις τοῦ θνους δὲν ἠλλοιώθη...

«Τόσον πολὺ σὰς συγκινουσι τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς οὐκισμῆς;»

«Ὁχι, κύριε μου κλαίω τὸ τρίδραχμον τὸ ὁποῖον ἐδῶκα...

Ὁ κ. Χ. ἐρωτῆσαι καθ' ὁδὸν παρ' ἀθήσκου τινὸς πόσας ἔχει ἡγία...

Ἀξιότιμο Κύριε Συντάκτη,

Εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τοῦ «Ἀσμοδαίου» σὰς ἀναφέρετε...

Ἡγάπων ὦραϊαν Κυρία, ἥτις κατὰ δυστυχίαν εἶχαν ἀρχάς...

Ἐπιστρέψας εἶκαδα ἡναψα τρεῖς λαμπάδας εἰς τιμὴν τοῦ Κονρουκίου...

Ἐκτοτε ἕμεις, κύριε Συντάκτη, ἐμεγάλωσα, ὑπανδρεύθην...

Δοῦλόσ σας, ΠΙΠΗΣ ΚΑΙΣΟΥΚΕΦΑΔΟΣ

ΤΥΠΟΙ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ

Τί θὰ γείνη τὴν Σαρακοστήν

Εἰς τὸ θέατρον θὰ ἀντηχῇ ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα τοῦ Σούτσα...

Οἱ συντάκται τῆς Ἐφημερίδος μὲ ἔχοντες νὰ γράφουν περὶ θεάτρου...

Ὁ κ. Μ. Λάμπρος, διὰ ψευθεύσεως τῆς φήμης ὅτι γίνεται καλόγηρος...

Οἱ κκ. Γ. καὶ Κ. θὰ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὸ μυλιάρδο.

Ὁ κ. Δραζίνος θὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν προσκλητηρίων.

Αἱ καμέλαι καὶ οἱ μενεξέδες θὰ ὑποτιμηθῶσι σημαντικῶς.

Ὁ κ. Φιντικλῆς θὰ αὐτοκτονήσῃ, ενθυμούμενος τὸ Γαλλικὸν θέατρον.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης θὰ ἐτοιμάσῃ δεκαπέντε λόγους.

Ὁ κ. Φρειδερίκος θὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸ ἦσυχον κελλίον του καὶ θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ζυθοποισίαν.

Οἱ κκ. Κορομάντζος καὶ Ζαβιτσάνος θὰ ἐξακολουθοῦν πηγαίνοντες...

Τὰ θύματα τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου θὰ κάμνωσι τὸν γύρον τῆς Ἀκροπόλεως.

Μαθηματικοὶ ἔρισμοὶ τοῦ Ἀσμοδαίου,

Ἐρ. Τί καλεῖται μέτρον;

Ἄπ. Ὅ,τι μεταχειρίζεται δκ. Λαμπίκης διὰ τὰ φορέματα...

Ἐρ. Τί καλεῖται σημεῖον;

Ἄπ. Τὰ ἄκρα ἐκάστης γραμμῆς οἷον κκ. Δουζίνας καὶ Ἀγολοῦ...

Ἐρ. Τί εἶναι εὐθεία γραμμῆ.

Ἄπ. Ἡ ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον ἄγουσα.

Ἐρ. Τί ἐστὶ καμπύλη;

Ἄπ. Ἡ γραμμῆ ἢν διατρέχουσιν οἱ βουλευταὶ μας, ὅταν βλέπωσι...

Ἐρ. Ποῖαι λέγονται παράλληλοι;

Ἄπ. Γραμμαὶ τὴν αὐτὴν πάντοτε φορὰν ἔχουσαι, χωρὶς οὐδέποτε...

Σημείωσις. Ὁ μαθηματικὸς αὐτοῦ ἔρισμός ἐχει ἐν Ἑλλάδι ἐξαιρέσεις...

Ἐρ. Τί ἐστὶ γωνία;

Ἄπ. Τὸ μέρος, ἐν ᾧ κρύπτονται τινὲς τῶν βουλευτῶν μας ἐν ἡμέρᾳ...

Ἐρ. Τί ἐστὶ περιφέρεια;

Ἄπ. Ὁ στόμαχος τῶν κκ. βουλευτῶν ὅταν ἦναι κενός.

Ἐρ. Τί ἐστὶ μοῖρα;

Ἄπ. Ὅ,τι δὲν ἔχει ἡ Ἑλλάς.

Ἐρ. Τί λέγεται στιγμή;

Ἄπ. Ἐνας αἰῶνας, ὅταν παρὰρῃ ὁ κ. Βολτέρας.

Δέγενδρος.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

Ε. Ποιὰς εἶναι ἡ ἀσφαλέστεραις μετοχαῖς; ἤθελα νὰ πάρω μερικαίς.

Β. Μὰ ξέρω κ' ἐγὼ; τοῦ Περικλίου βέβαια.

Ξ. Τί λὲς βρε ἀδελφέ;

Β. Ἀσφαλέσταταις τῆς ἀφίνης εἰς τὸ τραπέζι σου ἐπάνω, χωρὶς φόβον...

Κόρις Συντάκτης τοῦ « Ἀσμοδαίου »,

Με συγχωρεῖς, διότι εἰς τὸ παρελθόν σου φύλλον δὲν ἐπέβησας νὰ σταίλω τοὺς ὑποσχεθέντας στίχους, οἵτινες ἐλπίζω τώρα τακτικὰ καθ' ἑβδομάδα νὰ σοῦ ἔρχονται. Ἡ Μουσά μου εἶχε λησμονηθῆ εἰς μίαν γωνίαν αἰθούσας, ἐν τῷ τῆς ὁποίας πολλοὶ καὶ πολλὰ ἔχουσαν· μὰ εἶχε δὲ εἰς τὰ γόνατά της ἀποκοιμισμένον, διότι καθὼς ἀργότερα ἔμαθα, ἂν ἤμην ἐξυπνος θὰ ἔβλεπα πολλὰ πράγματα, τὰ ὅποια θὰ μοῦ ἔκοπταν τὴν ἄρεξιν τοῦ νὰ γράφω κομμικὴν ποίησιν. Ἐκείνη ἡ ὁποία συνήθως μ' ἐμπνέει, ἡ πονηρά μου ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα αἰώνιον μοὶ φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν ἀκόμη χρόνων καὶ αἰώνως· θὰ ὑπάρχει σύνθημα ἀγάπης—τόσον πολύτιμον μοὶ φαίνεται—ἐκείνη ἡ καστανή, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὠρρίζετο εἰς ἄλλον πίστιν. Φαντάσου ἂν ἤμην ἐξυπνος καὶ ἔβλεπα τὸ πικρὸν τοῦτο θέαμα; Ἄλλ' εἶναι ποτὲ κἀνάς ἀρεκτὰ ἐξυπνος, ὥστε νὰ βλέπῃ τὴν προδοσίαν τῆς φίλης του; Ἐγὼ ὅμως βεβαίως ἤμην κοιμισμένος τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Τώρα πλέον ἂς ὠρρίζεται εἰς ἄλλον πίστιν ἡ ὠραία ἀρεκί, ὅτι δὲν ἤκουσα τὸ παράδοξον τοῦτο κατὰ τὰς ἀποκρέω, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ μὴ τὸ πιστεύσω. Τώρα τὸ πιστεύω, καὶ εἶμαι περίφημα. Λάβε καὶ τοὺς ἐξῆς στίχους, διὰ νὰ ἰδῆς πόσον καλά εἶμαι.

Ἡρόθυμος
ΦΛΟΞ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Αἱ ἀποκρέω ἔληξαν, κ' οἱ ἱερεῖς τὸ λέγουν· οἱ πόθοι πλέον τὴν μορφήν μ' ἐρύθημα δὲν φλέγουν. ὄχρῳ ἀπὸ τὸν κάματον καὶ κἄπως κοιμισμένοι, αἰθούσας δὲν εὐρίσκομεν, ναὸς μᾶς περιμένει. Τὰ φῶτα μετετέθησαν, κ' ἡ μουσικὴ ἀκόμη ἀπὸ τοὺς οἴκους ἔφυγε· καὶ ἐπειδὴ οἱ δρόμοι βορβόρου· εἶχον καὶ νερά, ἡ δυστυχὴς ἠσθάνθη, ὅτι βραγχνὴ τὴν ἤρπασεν ἐκ τοῦ λαίμαυῦ κυνάγχη, κ' εἰς τοὺς ναοὺς κατέφυγε βραγχνὴ ἀπὸ τὸ κρῖον. Ἄλλ' ἐν ἀκόμησώζεται. . . τὸ . . . τὸ . . . προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἔρχεται, καθὼς περισπωμένη ἐπὶ ἐκ συναρέσεως διφθόγγου τεθεμενῆ, ἐτέθ' εἰς ἔδραν ἀσφακῆ τοῦ Πανεπιστημίου συναρθεῖντος τοῦ μωροῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ γελοίου. Ἐχει μορφήν ἀπάνθρωπον καὶ βράδιμα χελώνης. τὸ θέρος, ἂν τοῦ ὕπνου σου ἦν ἔνευρον, παγόνεις. γνωρίζει τόσα γράμματα, ὥστ' ἐκ τοῦ ἀμαθεία νομίζει πῶς πράγεται καὶ ἡ καθηγησία. Θὰ ἦτο μόλις αἴλουρος, ἂν ἦτο κἂν θηρίον, αὐτὸς λοιπὸν καθηγητοῦ φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος, ὅστις φέρεται ἐπὶ λαμπροῦς ἀμάξης, καὶ σὲ πατεῖ μονολογῶν πῶς δὲν ὑπάρχει τάξις, ὅστις ἐντέχνως σὲ κτυπᾷ ἐπὶ τοῦ θυλακίου, ἐνῶ σὲ δμιλεῖ τερῶν τοὺς τύπους τοῦ γελοίου, κ' ἂν ἔχῃς χρέματά τινα κ' αὐτὰ θὰ σοῦ ἀρπάσῃ—σὲ κυνηγεῖ μὲ ἀμάξαν διὰ νὰ σὲ προσθήσῃ—ἐὰν δὲν ἔχῃς δὲ, ῥωμῆρόν θὰ σ' εἴπῃ ὁ ἔδρατος, καὶ δίδων εἴκοσι δραχμὰς εἰς σύλλογον, ταχέως εὐλογεῖς θὰ κερυχθῆ ὑπὸ ἀνθρωπαρίων, αὐτὸς λοιπὸν ἀμογετοῦς φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἐκκεραμῆς θαρραλεῖς ὠρολογίου ἀνάποδα κινούμενον, χωρὶς εἰσιτηρίου εἰσέρχεται παντοῦ κομψῶς, μωρῶς, οἰηματίας, καὶ σείσται καὶ φέρεται πρὸς ὄλας τὰς κυρίας, ὡς ἂν ἠγνοεῖ κατὰ τί ἐκείνου διαφέρουν, ἐκεῖνος, ὃν οἰκτεῖρουσι, διότι δὲν τὸν δέρουν, καὶ δὲν τὸν δέρουν, ἐπειδὴ ἀκόμη τὸν οἰκτεῖρουν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἅπαξ κἂν βεβαίως θὰ τὸν δείρουν διότι ὕβρις ἔγινεν εἰς τῶν θνητῶν τὸν βίον, αὐτὸς λοιπὸν κομψοῦ dandy φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκείνη, ἥτις χαιρετᾷ ὡς κούκλα εἰς τοὺς δρόμους, ὡς ἂν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐκράτει εἰς τοὺς ὤμους σόρμα ἐντέχνως περασθὲν ὑπὸ τὸν τράχηλόν της, καὶ βαίνουσα παρατηρεῖ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν της. φορεῖ ἐσθῆτα πράσινην μὲ ἐρυθρὰς ταινίας, καὶ στρέφεται, ἵνα ἰδῆ τὰς ἄλλας τὰς κυρίας—ἀφοῦ περᾶσουν—τί φοροῦν μ' ἀθῶον ὄλας βλέμμα. Ἐκείνη, ἥτις ἐκπλακτὸς μανθάνεις ὅτ' ἤρέμα τρεῖς ἔφυγ' ἐκ τοῦ οἴκου της μὲ τρεῖς καινὸν νυμφίον, αὐτὴ λοιπὸν τῆς γυναικὸς φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος δὲ ὁ φλόαρος, ὁ ἀγνοῶν ἀκόμη πῶς δὲν πληροῦναι τοῦ πτωχοῦ τὰ δάναια τὸ στόμα, ὁ τρέχων μὲ τοὺς χωρικοὺς κατόπιν του, ὡς ὄνος, ἐρχόμενος ἀπὸ μακρὰν χωρίου ἐπιπόνως, ὁ τρέχων εἰς τῶν ὑπουργῶν τοὺς οἴκους τρεῖς τῆς ὥρας, ὁ ἔρπων, κύπτων, ἔλεος ζητῶν ἀπὸ τῆς χώρας καὶ νὰ τὴν γάγῃ ἐτοιμος, ἀφοῦ τὸν ἐλεήσῃ, ὁ ἀγνωστος, ὁ προσπαθῶν καθεὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ, καθεὶς, καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ τὸν γνωρίσῃ, πτόων, ὁ ὑποψαφίου βουλευτοῦ φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Εἶναι καὶ ἄλλαι φέροντες ἀκόμη προσωπεῖα· καὶ ποταὶ ἰδιότητες καὶ πῶση ποικιλία! Ἡ ἀποκρέω ἔληξεν ἡ ἀποκρέω ζήτη! Ἡ κοινωνία ἂν χωρὶς τοῦ προσωπεῖου ἦτο, τί ὄψεις θὰ ἐδιδέκαμεν ἀκόμη γεροτέρας! Ἐκεῖνος ὁ φιλόανθρωπος θὰ ἦτο ἴσως τέρας, ὁ εὐγενὴς ἀνάγωγος, ὁ τίμιος ἀλήτης, ὁ εὐσεργέτης ἢ ληστής, ἢ ψεύστης, παροδίτης, κ' ὁ πλούσιος θὰ ἔμενεν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον. Ζήτη, τρεῖς ζήτη, Ἕλληνες, τὸ σῶζον προσωπεῖον!

ΦΛΟΞ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κυρίου Εκράμπελκ, ἀπέναντι τοῦ Ὁρολογίου τῆς ἀγορᾶς, πωλοῦνται γλώσσαί βωδιναὶ μεγαλήτεραι καὶ ἀπὸ ἐκείνην τοῦ δικηγόρου κ. Στεφανίδη,

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.